

หมู่ที่ 2 และ 3 บ้านพันเสา

ประวัติความเป็นมา :

ในอดีตบริเวณพื้นที่บ้านพันเสา ปกคลุมไปด้วยป่าไม้ยืนต้นขนาดใหญ่จำนวนมาก ต่อมาเมื่อมีราษฎรเดิมราษฎรตำบลพันเสา อพยพมาจากเพชรบุรี นครปฐม ราชบุรี และกำแพงเพชร มาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ และมีการขยายบ้านเรือนกลายเป็นชุมชน จึงได้ตั้งชื่อชุมชนว่า บ้านพันเสา โดยมีที่มาจากเหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ ที่มีป่าไม้หนาแน่นทำให้ราษฎรในพื้นที่ใกล้เคียง เข้ามาตัดไม้เพื่อนำไปสร้างบ้านเรือนจำนวนนับร้อยนับพันต้น โดยส่วนมากได้ตัดไม้ตัดไม้เพื่อนำไปทำเป็นเสา ชาวบ้านจึงตั้งชื่อว่า บ้านพันเสา และใช้ชื่อพันเสา เป็นชื่อตำบลพันเสา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก นับแต่นั้นเป็นต้นมา

สภาพในอดีต

“ในอดีตบ้านพันเสาทั้งหมู่ 2 และหมู่ 3 เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีเส้นทางผ่ากลางหมู่บ้าน ประชาชนมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำทางธรรมชาติอยู่มาก ประชาชนมีความร่วมมือกันในการพัฒนาหมู่บ้าน มีการดำเนินวิถีชีวิตตามความพอเพียง การติดต่อค้าขายจะติดต่อค้าขายกับพื้นที่ใกล้เคียง คือ ตำบลปลักแรด และกำแพงดิน จังหวัดพิจิตร การเดินทางจะมีทั้งทางเท้าและทางน้ำ ทางเท้าจะเดินทางตามรอยทางเกวียน สมัยก่อนยังไม่มีประชาชนเข้ามาในชุมชน ดังนั้นจึงมีการขุดบ่อน้ำขึ้นโดยใช้น้ำในบ่อบาดาล โดยการเจาะบ่อให้ลึกไปจนถึงธารน้ำของน้ำบาดาล”

สภาพปัจจุบัน

ปัจจุบันหมู่ที่ 2 และ 3 ใช้ชื่อหมู่บ้านร่วมกัน ซึ่งเป็นชุมชนใหญ่ มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย มีถนนผ่ากลางหมู่บ้าน จึงทำให้บ้านพันเสานี้เป็นชุมชนใหญ่ ประชาชนตามข้างทางจะเปิดร้านขายของ เพราะถนนเส้นนี้เป็นถนนเชื่อมต่อของแต่ละหมู่บ้าน

สาธารณูปโภคครบครันเพราะทางการได้เข้ามาสร้างเพื่อความสะดวกสบายแก่คนในชุมชน มีไฟฟ้า ประปา เส้นทางขนส่งที่สะดวกมากขึ้น และทางราชการก็คอยทำนุบำรุงเสมอมา

ประชาชนบ้านพันเสายังประกอบอาชีพการเกษตรมาจนถึงปัจจุบัน มีการปลูกข้าวเป็นส่วนใหญ่ มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มมากขึ้น

ประชาชนในหมู่บ้านนี้ยังมีความร่วมมือรักใคร่ช่วยเหลือกันเหมือนแต่ก่อน มีขนบธรรมเนียม ประเพณีแต่ก่อนสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

***สาเหตุที่บ้านพันเสาไม่ได้ขึ้นมาเป็นหมู่ที่ 1 จากเดิมหมู่ที่ 1 ต้องเป็นหมู่บ้านที่เก่าแก่ของตำบลนั้นๆ เกิดจากการเข้ามาปรับเปลี่ยนของทางราชการคือ หลักเกณฑ์ตาม พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่ใช้ปัจจุบันนี้ ได้วางหลักเกณฑ์การตั้งหมู่บ้านขึ้นไว้กว้าง ๆ 2 ประการ คือ

(1) ถ้าเป็นที่มีคนอยู่รวมกันมากถึงจำนวนบ้านน้อย ให้ถือเอาจำนวนคนเป็นสำคัญประมาณ ราว 200 คน เป็นหมู่บ้านหนึ่ง

(2) ถ้าเป็นที่ผู้คนตั้งบ้านเรือนอยู่ห่างไกลกัน ถึงจำนวนคนจะน้อย ถ้ามีจำนวนบ้านไม่ต่ำกว่า 5 บ้านแล้ว จะจัดเป็นหมู่บ้านหนึ่งก็ได้

ในการที่จะพิจารณาจัดตั้งหมู่บ้านจีนใหม่ ก็จำเป็นจะต้องถือหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมาย บัญญัติไว้ โดยอนุโลมเช่นเดียวกับการตั้งตำบลดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึง ความจำเป็น และความเหมาะสมจริงๆ โดยให้ถือความสะดวกแก่การปกครองเป็นประมาณ